



Šumický zpravodaj

Vydává Obecní úřad Šumice a internetový server Sumice.cz , číslo: 1/2008



Informace z Obecního řadu

V tomto článku bych Vás rád informoval o budoucích záměrech a akcích, které proběhnou v tomto roce.

V letošním roce bychom chtěli na OÚ instalovat novou rozhlasovou ústřednu. Stávající je stará více než 30 let, těžko se opravuje a je problematické shánět náhradní díly. Je jenom otázka času, kdy doslouží. Proto chceme instalovat novou moderní ústřednu, napojenou na jednotný systém varování občanů v případě jakéhokoliv nebezpečí u nás v obci nebo republice. Jedná se o systém, který při ohrožení centrálně varuje obyvatele formou hlášení. Věříme, že se nám podaří získat dotaci od Zlínského kraje a ústřednu v letošním roce pořídíme.

V současné době intenzívně jednáme o obnovení autobusové zastávky u pánice, která byla zrušena v roce 1993-1994. Lidé ze vzdálených částí obce musí chodit na zastávku u školy, což je zvlášť v zimě pro někoho obtížné. Proběhlo jednání s Policií ČR, odborem dopravy Města Uherský Brod, Ředitelstvím silnic ZK a byly stanoveny podmínky, za kterých by mohlo dojít i k obnovení autobusové zastávky v blízkosti vlakové zastávky. V nejbližší době bude vypracovaný projekt. Ze strany zúčastněných orgánů byla vyjádřena podpora. Předpokládáme, že na podzim bude zastávka obnovena.

Připravujeme se na stavbu přeložky vysokého napětí a trafostanice Nade Mlýnem. Tato akce je podmíněna další stavbou rodinných domků v této lokalitě. Je třeba přemístit transformátor a celou síť vysokého napětí tak, aby zde mohla v budoucí době probíhat výstavba asi 20 domů. Dnes máme projekt, smlouvu se společností E-ON, která akci bude provádět, a vyřizujeme stavební povolení. Vše by mělo být do konce roku hotovo.

Zadali jsme vypracování studie na úpravu prostranství u pošty a kolem

cesty od pošty směrem ke hřbitovu. Reagujeme na petici občanů, kteří zde bydlí, a také na anketu, která proběhla na webových stránkách obce. Pokud se jedná o cestu ke hřbitovu, všichni víme, jaká je zde situace. Silnice je úzká, auta parkují na chodnících a chůze i jízda autem je zde nebezpečná. Proto chceme upravit krajnici vozovky na parkování aut, zlepšit zde podmínky pro pěší a auta a tak zvýšit bezpečnost všech občanů. Projekt bude závislý na financích na dotacích, které se nám snad podaří sehnat.

Chtěli bychom zvýšit počet parkovacích míst pro osobní auta, parkující ve středu obce. V plánu je rozšířit parkoviště u kostela v návaznosti na parkovací prostor před restaurací a Jednotou. Případně uvažujeme o místo u školy. Auta přibývají, ale parkovací plochy ve středu obce jsou stále stejné. Je nutné na tuto situaci reagovat. Věříme, že do rozpočtu obce na letošní rok bude stavba zařazena a schválena.

Dále bychom rádi dokončili parkoviště u hřbitova. Zbývá odstranit obrubníky ve středu prostoru, vyrovnat terén, položit podkladní vrstvy a urovnat frézovanou asfaltovou drť. Toto parkoviště bude pak sloužit občanům ještě lépe než doposud. Při hodových oslavách jej chceme používat pro pouťové atrakce. Z parkoviště plánujeme vybudovat vchod na hřbitov.

Víte, že jsme do programu Ministerstva životního prostředí v rámci programů a dotací z EU zaslali 3 projekty? Prvním z nich je žádost o grant na úpravu parkových ploch ve středu obce. Druhý je na úpravu travnatých ploch Pod skalkou. Třetí se týká protipovodňového opatření v místní trati Čupy. Všechny tyto projekty považujeme za důležité na zlepšení životního prostředí v obci. U prvního projektu se jedná o úpravu parku ve středu obce mezi dvěma komunikacemi. Chceme zde vysázet nové stromy a keře, vybudovat chodníky a pěšinky, odpočinkovou zónu, lavičky, posezení a vytvořit zónu relaxace a odpočinku. U druhého projektu se jedná o úpravy travnaté plochy za obcí podél dráhy. Zde také chceme vytvořit zónu odpočinku klidu a relaxace. Dále se vybuduje hřiště pro cvičení hasičů, hřiště pro míčové hry, dětské hřiště, instalují se lavičky, posezení, altán atd. U třetího projektu se jedná o vybudování příkopu proti vodě v lokalitě od hřbitova až po uličku na místní farmu Zemaspolu. Všichni víme, jak po větším dešti nebo tání sněhu teče voda do obce, zaplavuje dvory a domy a ničí majetek. Tomuto chceme zabránit tímto příkopem a svést vodu do již vybudované zachytne stoky v uličce na farmu a následně do Olšavy. Bude záležet na tom, jak Ministerstvo ŽP posoudí naše projekty a přislíbí dotace na některý z těchto projektů.

Josef Bartoš
(starosta obce)

Informace o budoucích záměrech

V rámci Šumického zpravodaje a internetových stránek www.sumice.cz plánujeme vytvořit přehled fyzických a právních subjektů, služeben a provozoven v naší obci. Pracovní název jsme tomu dali Otvírací doby. V tomto schématu by se objevil název, kontakt a to hlavní - otvírací doba. Z dostupných dat vytvoříme stručný seznam, kde si v rychlosti může kdokoli přečíst, odkdy dokdy má kdo otevře-

no. Bude se jednat o zcela jednoduchou, univerzální, rychlou, efektivní, komplexní pomůcku pro každodenní použití.

V seznamu se například objeví záznam o provozu obecního úřadu, o ordinační době lékařských služeb, o otvírací době na vlakové zastávce, kontakt na pověřenou osobu pro chod místního muzea a jiných provozoven..

Tímto bychom chtěli všechny požádat,

Adresa redakce:
Šumický zpravodaj
Obecní úřad Šumice
Šumice 400
687 31

Email na redakci:
zpravodaj@sumice.cz

Redaktoři:
Vilém Jurek
vilem.jurek@sumice.cz

Pavel Horalík
pavel.horalik@sumice.cz

Lubomír Borýsek
lubomir.borysek@sumice.cz

Gabriela Končítiková
gabriela.koncitikova@sumice.cz

Sazba a grafická úprava:
Lubomír Borýsek

Titulní stránka
Veronika Gajdušková

Vydavatel:
Obecní úřad Šumice

Tisk:
Cicero plus spol. s r.o.
Uherský Brod

Online zpravodaj:
<http://www.sumice.cz>

Počet výtisků:
500ks

Úvodem Úvodem Úvodem Úvodem

Vítejte v novém čísle. Pro letošek listujete v prvním zpravodaji. Opět jsme připravili články, které, jak očekáváme, zaujmou, rozesmějí, poučí nebo naopak rozzlobí. Nejspíš se nikdy nezavděčíme všem. Holt, takový jest úděl náš. „*Kritika bez disciplíny je rozmar, disciplína bez kritiky je pasivita.*“ podotýká Sartre, myslitel dvacátého století. A Kant, velký filozof nejen 18. století, nám vzkazuje: „*Krásné je to, co se líbí v prostém posouzení. Z toho plyne, že se musí líbit bez jakéhokoli zájmu. Vznešené je to, co se bezprostředně líbí proto, že klade odpor proti zájmu smyslů.*“ Silná slova, která si uvědomuji já, my redakce, vy všichni. Tentokrát je Šumický zpravodaj přehledem všemožných zpráv, informací a komentářů. Připomínáme výhru v krajské soutěži Keramická popelnice. Trošku vzpomínáme na

letošní masopust. Dozvíte se, co bude v tomto roce obec stavit a co by mělo být dokončeno. Cyklostezka není výjimkou. Ondra Horecký nám poslal velmi pěkné povídání o svém působení v Tanzanii. Nechybí klasika, a sice společenská kronika za loňský rok. Konečně se dostalo na fotoreportáž, která nás seznámí s odpadovou problematikou naší obce. Zde jsme si potvrdili, že funguje zpětná vazba od občanů. A další příspěvky, ve kterých se, doufáme, dozvíte zajímavé věci. Nehodlám dále zatěžovat. Zpravodaj je třeba číst na „tepla“. Ještě by vystydl, a to není to pravé ořechové.

Za celou redakci bych rád všem popřál hezké Velikonoce, co nejvíce radosti a co nejméně shonu.

Za redakci Vilém Jurek

pokud mají zájem, aby do konce měsíce května, eventuálně v průběhu června, zaslali nebo jakýmkoliv prostřednictvím předali název své provozovny, aktuální kontakt a především otvírací dobu své živnosti.

Nebráníme se vytvoření možného prostoru pro reklamu, popřípadě uvedení reklamní značky. Všechny akce budou samozřejmě bezúplatné.

V případě neodezvy přesto vytvoříme záznam (název, kontakt, otvírací doba), který budeme publikovat v dalším čísle

zpravodaje.

Mezi námi žijí lidé, o kterých vůbec nevíme. A přitom v životě dokázali to, co nikdo jiný z nás. Jsou to řemeslníci řemesla zcela „vyhynulého“, pamětníci zajímavých událostí, umělci pera, štětce, hlasu nebo pohybu, sportovci s plejádou úspěchů či rekordů, lidé, kteří zažili věci a události nevídané a neobvyklé, do rodruzi, světáci, intelektuálové či snad

vědci. A my si myslíme, že je spousta takových. Jenomže nemáme stále tolik sil sami hledat. Víte o nich? Máte tip na někoho s podobným popisem? Může to být člověk, který není už dávno obyvatelem Šumic. Dokonce žije i mimo republiku. Avšak pořád bude šumickým rodákem. Pro další pokračování zpravodajů bychom chtěli s těmito lidmi navázat kontakt, udělat s nimi rozhovor nebo o nich napsat článek a podělit se s vámi o zkušenosti, životní moudra, názory, postřehy z jiných krajin.

red

Keramická popelnice

*Ačkoliv to tak nevypadá,
Šumice se přece jen umí v
určitém směru chovat, a sice
v oblasti recyklace odpadu.
Nasvědčuje tomu vítězství v
krajské soutěži o Keramickou
popelnici.*

Keramická popelnice je soutěž, ve které obce kraje „závodí“, kdo nasbírá, vytrídí a odevzdá nejvíce tříděného odpadu (sklo, papír, plasty). Následně se vše sečte a převede na jednoho obyvatele. Soutěž je rozdělena do tří kategorií: obce do 500 obyvatel, obce nad 500 obyvatel a města a městysy. Keramickou popelnici v tomto případě pořádá Zlínský kraj ve spolupráci se společností EKO-KOM, a.s. v rámci akce „Má to smysl. Třídte odpad!“. V první kategorii zvítězila obec Staré Hutě (142 obyvatel), kde jeden občan

vytrídí 52,6 kg odpadů za rok. Ve třetí kategorii se na první příčce umístilo město Slušovice (2970 občanů), ve kterém separovaný odpad činí 65,1 kg na hlavu.

V druhé, úmyslně vynechané kategorii, vyhrály Šumice (1766 obyvatel) s téměř padesáti kilogramy. V období od 1. října 2006 do 30. září 2007 občané sesbírali celkem 23,5 t papíru, 18,8 t plastu a 29,8 t skla. Na jednoho obyvatele tedy spadá 13,3 kilogramu papíru, 10,6 kg plastu a 16,9 kg skla. Celkové umístění se však neurčuje podle počtu separátů na obyvatele, ale podle součtu pořadí jednotlivých skupin tříděného odpadu, čili v papíru jsme byli ze všech vesnic nad 500 obyvatel šestnáctí, v plastu dvanáctí, ve skle osmí. Souhrnným součtem pořadí, který je roven 36, jsme se umístili na nejvyšší příčce. Za námi byla obec Hošťálková (2044 obyvatel/41,4 kg na hlavu), která získala

součtem umístění jednotlivých skupin hodnotu 44.

Za vzorné sbírání naše obec obdržela plastiku Keramické popelnice a k ní šek v hodnotě 30.000 Kč. Částka by měla být určena na pořízení nových třídících nádob. Tímto by chtěl Obecní úřad Šumice všem občanům poděkovat za pilné třídění a poprosit, aby recyklace neutuchala, ba naopak, aby sílila.

Jenomže pokud jsme tak vzorní ve sběru tříděného odpadu, proč jsme na tak katastrofální úrovni ve vyvážení smetí do volné krajiny? Tento nepochopitelný fakt kalí rádobu čirou pověst naší obce. Je to něco jako mít luxusní automobil, ale přitom nemít střechu nad hlavou. Tady se zamysleme a zkusme do příště vylepšit všechny další odpadní neduhy.

Vilém Jurek

Proč vyhrály Hutě

Ještě si dovolím přidat svoji oblíbenou rubriku, a to poznámku. Jedním z důvodů, proč vyhrála obec Staré Hutě, je odlišné řešení problému s odpady. „Systém je založen na tom, že se zrušily popelnice u domů a máme pouze sběrná hnízda.“ uvedl starosta Hutí Radim Pikner. Tato „hnízda“, čili sběrná místa, jsou opatřena kontejnery jak pro směsný odpad, tak i pro odpad tříděný. Vše je „pod jednou střechou“, takže když jde občan vyhodit odpad, rovnou ho i vytrídí. „Nikdo není motivován netřídít kvůli vzdálenosti“, podotýká Pikner. Otázka zní, komu se bude chtít chodit někam daleko se smetím? Možný problém je pojištěn maximální vzdáleností od domu k hnízdu, která činí 100 m. Starosta považuje tuto vzdálenost za kritickou hranici fungování systému. Vše je dobrovolné. Pakliže se někdo nezúčastní systému, nelze s tím nic udělat. Avšak takové hospodaření v obci se 142 obyvateli funguje již čtyři roky a výsledek jste si mohli ověřit sami. Celý projekt není výdělečný ani prodělečný. Nicméně po výhře v soutěži O Keramickou popelnici, kde získala obec šek na 30000 Kč, je výsledek spíše kladný. Nesporně zajímavé by bylo, kdyby se tato zkušenost uplatnila na obec podstatně větší, např. pro Šumice. Radim Pikner však shledává zatím dva známé zápory. Jedním z nich jsou již zmíněné „sabotáže“ obyvatel, kteří se nezúčastňují procesu. „Po čtyřech letech se ztratila jedna popelnice, což je druhý problém“, uvedl starosta neduh druhý. Teď se zbývá zamyslet nad tím, jestli by se nevyplatil takový systém nejen na Hutích. VJ



Keramická popelnice v plné kráse.

Cyklostezka Újezdec u Luhačovic – Šumice

V dnešní době se lidé začínají odvracet od nezdravého způsobu života. Už nechtějí jen sedět doma a jíst buček.

Touží po aktivním pohybu a jablku v ruce. Takovým pohybem je bezesporu cykloturistika. Nemusí to být vícedenní turistika nebo výlet na delší trasu. Projížďka na kole ještě nikomu neublížila.

Aby se cestovalo co nejpohodlněji, teda tak, aby se člověk nemusel bát, že ho srazí auto nebo si na nepevněné cestě rozbije kolo, začíná se jít cykloturistice vstříci v podobě cyklotras a cyklostezek. Jestliže se bude zvyšovat jejich hustota, začne další nárůst cyklistů.

Zhruba před dvanácti lety začal boom horských kol. Každý chtěl mít horské kolo. Děti toužily dostat na Vánoce či k narozeninám kolo. Dospělí si ho rovnou koupili. S přibývajícím časem klesla cena kvalitních kol. To znamenalo určité z pohodlnění jízdy. Před šesti lety nastoupila další fáze cykloboomu. Ten je oproti první vlně rozdílný v masivním budování cyklostezek a vůbec značným a zřizováním cyklistických tras.

Vlídnu vůči cyklistům se stala i obec Šumice a další zainteresované subjekty. Kdo jel během posledního půl roku vlakem směrem na Brod, všiml si, že se po pravé straně dráhy něco buduje. Ano, to je tolik omílaná cyklostezka; omílaná v tom nejlepším slova smyslu.

K tomu bych dodal úsměvné povídání dvou „přespolních“ žen. Když jsem jel nedávno domů, zaslechl jsem něco asi v tomto duchu: „Zajímalo by mňa, jak sa budú na tak malej ceste vyhábat auta, proč to stavíja také úzké?“ říká první dáma. Druhá podotýká: „Nekde sa budú moset vyhnút, ale kde, to nevim. Horší bude, až zrazíja nejakého kolařa!“ odpovídá druhá. „No aspoň to nebudem

moset celé objíždāt, když pojedem do Luhačovic. Dřív sme to objíždali přes těšovské družstvo, ale teď to zavírajū.“ dodala první. „Potom jsem vysedl a rozhovor neslyšel do konce. A lidé naši nebo přespolní doopravdy neví, kde je zakopán pes. Proto jsem si připravil menší informaci.

Účel světí prostředky

V médiích prošla zpráva o ojedinělém povrchu vozovky. Takovém, který nikdo široko daleko nemá. Povrch tvoří tzv. asfaltový beton. Základ tvoří šterková drť. Mezitím je ještě nějaký materiál, ale tím zatěžovat nehodlám. Abych ale uvedl na správnou i laickou míru (jsem taky laik), jedná se vlastně o obyčejný asfalt, používaný u silnic. Okraje jsou zpevněny betonovými patkami (obrubníky).

Šířka cyklostezky je dva a půl metru. Tudíž stezka nebude přístupná automobilům ani traktorům. Pokud si nějaký šílenec chce vzít na svědomí něčí nebo svůj život, ať si po stezce vesele jezdí na motorce. Všechna motorová vozidla by měla jezdit vedle. Na konci a začátku by měly být pro všechny nekalé případy instalovány zábrany proti nepovolenému vjezdu. Další překážka bude v místě železničního přejezdu (přechodu). Zde bude instalovaný železný plůtek. Možná někdo zaslechl zvěst o menším problému, kdy se v nejhorším případě neměla cyklostezka ani stavět. Nesnáze spočívaly v možném nebezpečí střetu cyklistů s vlakem (samozřejmě by zvítězil vlak). Bylo by možné, že cyklisti by bezohledně přejížděli přes přejezd u kamenného mostu. A České dráhy řekly, že neexistuje, a nechtěly vůbec povolit. Nakonec se přišlo s kompromisem ve formě onoho červenobílého zábradlí. Stezka bude tedy pokračovat směrem na východ kolem plotu zahrádkářské kolonie, přes staré hřiště a ústít bude u prvního domu v tzv. ulici Za Dráhou.

Stezka bude dlouhá necelých sedmáct set metrů (520 metrů na území

Újezdce a 1160 metrů na šumické straně). V trase se bude muset vystavět několik propustků a bude potřeba zabezpečit inženýrské sítě, které jsou v kontaktu se stavbou. Podél cesty bude umístěno několik dopravních „cykloznaček“.

Předpokládaná částka na zbudování bude kolem sedmi milionů. Finančně bude stavba zabezpečena čtyřmilionovou dotací od Státního fondu dopravní infrastruktury. O zbytek se podělí naše obec a Uherský Brod.

Původně měla být stavba dokončena koncem roku 2007. Jenže nebylo práno, a tak se budování cyklostezky protáhlo o nějaký ten pátek. Stejně přes zimu na kole moc lidí nejezdí. Ale nezoufejme! Začátkem jara se začnou blyštět bicykly, a to už by měla být cyklostezka hotová i se značkami.

Otevřený konec

A co dál? Mohli bychom se zeptat quo vadis cyklostezko? Směrem na východ se cyklostezka napojí na ulici Za Drahami a bude směřovat do obce. Odtud se bude ubírat k Mrtvé uličce. Kolem hřbitova, hřiště soutěžního a tréninkového a u něho se napojí na další pokračování zpevněné cyklostezky, tzv. cyklostezky Šumice – Nezdenice.

Směrem na západ, tedy od drůbežárny a kolem Koliby U Luxů, má stezka pokračovat až do Nivnice. Bezesporu se uvažuje o trase vedoucí až do Luhačovic. To je zatím projekt tak říkajíc ve hvězdách.

Zainteresované subjekty (Obec Šumice, Město Uherský Brod, Mikroregion Bojkovsko, Uherskobrodsko aj.) plánují dokončení celého projektu do roku 2010. Nám zbývá jen doufat, že slib či vize bude splněna a budeme moci jezdit přírodou bezpečně a co nejdál, s dojetím z krás okolní krajiny.

Vilém Jurek



***fotografie u kamenného
mostu a železničního
přejezdu na dolním konci
naší obce***

***fotografie z několika
z měsíce října, listopadu
a aktuálně z února 2008***



***fotografováno od dolního
splavu – rovinka k Újezdci u
Luhačovic***

Cyklostezka nebo cyklo-trasa?

Někdo říká cyklostezka, někdo cyklotrasa a někdo dokonce cykloturistická trasa. Je to jedno a totéž? Ani bych neřekl, že ano. Společná je předpona cyklo- a vše se točí o kolech.

To, co se letos dostavilo, to bude cyklostezka. Bude se jednat o komunikaci výhradně určenou pro kola. Nestane se, že projede kolem vás kamion a vy skončíte v příkopě.

Ostatní značené komunikace pro kola jsou cyklotrasy nebo cykloturistické trasy. Jsou vedeny po silnicích, místních nebo účelových komunikacích. S tím faktem, že cyklotrasa se řídí technickými značkami pro cyklisty podle zákona o pozemních komunikacích a cykloturistická trasa je značena jak cykloturistickými značkami, tak i turistickými značkami. Praktická ukázka cyklotrasy je začátek zpevněné cesty od prvního domu v ulici Za Dráhou. Cykloturistická trasa může i být polní cesta, která vede kupř. podél lesa v Končinách (začíná od myslivecké chaty směrem na západ). Mnozí občané možná ani netuší, že přes Šumice vede turistická žlutá trasa z Komně až do Polichna

VJ

?

Často se lidé domnívají, že za zkratkou K+M+B skrývají se jména Tří Králů. To však není příliš pravda. Zkratka je počestlák; Češi jsou prostě koumáci. Nejsprávnější je C+M+B a neznamená žádný Caspar, Melichar a Baltazar, ale *Christus mansionem Benedikt*, tedy Kristus požehnej tomuto domu.

Proč toto zmiňuju? Ted' před Velikonocemi? Možná to souvisí i s Velikonoci. Jak jsem psal, všechno souvisí se vším. Jenže musím psát účelově. Nuže, chtěl bych napsat velmi krátce o Tříkralové sbírce pro Oblastní Charitu Uherský Brod. V tomto roce malí králové vybrali od občanů Šumic celkem 34.805,50 Kč (vloni to bylo **36 789,50 Kč**). Celkově pro celou Charitu bylo vybráno **1.144.314,50 Kč**. Prostřednictvím Šumického zpravodaje bychom za Charitu chtěli všem poděkovat.

Pozdrav z Tanzanie

Milí spoluobčané a čtenáři,

*zdravím všechny z Afriky,
z Tanzanie, kde působíme
jako dobrovolníci šumického
OBČANSKÉHO SDRUŽENÍ
BEZ MÁMY. Začátkem led-
na jsme vyjeli na tři měsíce
do města Mbeya a vesnice
Mahango, abychom se tam
věnovali našim projektům.
Tentokrát jsme čtyři. Za
Šumice „reprezentuji“ já a
Staňa Tlach.*

Vloni jsme postavili školu pro předškoláky, která slouží i jako učebna pro doučování středoškolských studentů, občas i jako „schůzovací“ místnost pro dospělé. Tento rok zase stavíme misii pro katolické sestry. Momentálně jsme ve fázi, kdy byla dokončena střecha. Zde však došly peníze. Naštěstí Česká zbrojovka, a.s. nám štědře darovala 40.000,- Kč, takže můžeme pokračovat v pracích. Celkově nám bylo do Tanzanie posláno 206.000 Kč ve třech částech. Děkuje me všem dárcům a sponzorům.

Co jsme za to zatím pořídili? Jak asi očekáváte, největší část šla na stavbu misie, na cement, dřevo a plechy na střechu, na dopravu, platy dělníků atd. Cihly si vypálili vesničané sami. Darem jsme dostali z ČR solární panel. K němu jsme jen dokoupili baterii, kabeláž, světla a nainstalovali celý systém na naši školu, kam teď středoškoláci z okolí chodí po večerech studovat a doučovat se. Z peněz, které vybraly 3 základní školy v okolí (Šumice, Újezdec, Uherský Brod I. ZŠ) jsme pořídili 27 lavic do základních škol v Mahangu a Simike, což

trochu zlepšilo stísněné podmínky tamních tříd. Sponzorujeme studium 9 žáků střední školy – včetně školného, uniforem, učebnic, bot a dalšího vybavení. Pro malé prcky ve školce jsme nakoupili zásobu místní výživné kaše, která se jim vaří každé ráno o přestávce. Na základce v Mahangu jsme uspořádali „Sportovní den“ a „Zábavný den“. Děti si tyto dny velice užívaly. Staňa si zřídil ve třetí místnosti naší školy prozatímní dílnu, kde vyrábí nízké stolečky pro školku. Byl trochu zaskočený tím, že se tu všechno dělá ručně, dřevo je promáčené a nástroje jsou jen základní a nekvalitní. Nějak se s tím holt musí poprat. Chtěl jsem ho přesvědčit, ať nám napíše svoje zážitky. Odmítl s tím, že neumí psát. Já ale vím, že si deníček stejně jako všichni ostatní kromě mě píše. Po našem návratu ho zkuste požádat, aby vám ho dal přečíst.

Kromě nás čtyř už do Mahanga přijeli pomáhat další čtyři dobrovolníci. Ti ale strávili na vesnici jen 2 až 4 týdny. Byl se tu podívat i pár z Prahy. Při jejich desetidenní cestě po Tanzanii si vyhradili dva dny na Mahango a byli nadšení. Hlavně mladí lidé se zajímají o tento druh „dovolené“, někteří jsou užiteční, jiní méně, ale každému to něco přinese. Život v Africe, a o to víc na vesnici, je velice odlišný od našeho. Pro někoho, kdo přijede do Afriky, je všechno úplně nové, cizí, nepochopitelné. V několika prvních týdnech musíte absolvovat spoustu nových vjemů a dojmů. Je jenom na vás, jak se s tím vypořádáte. Pro mě už je to letos pátý pobyt v Tanzanii. Nad většinou věcí se už nepozastavuju a přijdou mi normální, ale nováčky jsou vždycky „vykulení“.

V Mahangu se například musíte vypořádat s jednotvárnou stravou (každý den rýže a fazole), občasnými

průjmy, komáry. Jejich hlasitý bzukot vám ohlašuje začátek jejich „noční směny“ a jejich štípání vás nenechá dlouho posedávat a donutí utéct za moskytiéru. A když se dostanou v noci pod síť, jo, to je pak nahánění. Mně s přítelkyní zas žrali termity postel. Když jsme to zjistili, napustili postel vyjetým olejem. Přestože jsme přijeli v období dešťů, jsou tu dny, kdy je ničící horko. Už jsme se však aklimatizovali a zvládáme za plného slunce pochod na autobus – nějakých 7 km od našeho domku v Mahangu. I práce v tomto horku se dá zvládnout, byť je to úmorné. Hygienické podmínky taky nejsou ideální, voda je často hnědá nebo neteče vůbec.

Při stavění střechy, tahání a ručním řezání trámů nebo nošení cihel se jeden dost utahá, a to se pak dobře spí. Po večerech jdu někdy do třídy doučovat studenty angličtinu a to je radost. Teenageři jsou pozorní, touží se zlepšovat a hodiny se jim líbí. Vždy z toho mám dobrý pocit. To, co si čtete nebo víte z našich zážitků a reportáží, vám snad zní romanticky, ale od romantiky to má daleko, věřte mi. Není to vždycky lehké. Pokoušejí se o vás nemoci, únava, znechucení, konflikty, problémy. Ale navzdory tomu mám Tanzanii rád a mám také rád místní lidi. Dostavení misijního domu by mělo poněkud usnadnit naše úsilí a spolupráci s vesničany.

Za sdružení děkuji všem spoluobčanům za podporu, přeju krásné Velikonoce a těším se na brzkou shledanou. Pro aktuální informace z projektů navštivte www.bez-mamy.estranky.cz nebo <http://bez-mamy2008.blogspot.com>.

Ondřej Horecký



Kdysi jsem snad i bytostně neměl rád statistiku. Dnes už vím, že je v životě docela důležitá. Jednoduchá statistika stává se mnohdy zajímavou.. Tak proč se nezastavit u statistiky mně blízkému tématu. Rozloha obce Šumice činí 15,7 km². Rozloha lesů, tj. oficiálních lesů, tzv. pozemky k plnění funkcí lesa (PUPFL), je okolo 212 ha. K tomu patří ještě 69 ha z újezdského katastru. Ale to nejsou jaksi Šumice. Ostatní dřevinná vegetace (liniová společenstva, křoviny, remízy atp.) v katastru budou mít taky několik hektarů. Přes všechno můžeme z „fleku“ říct, že lesy i s ostatními zabírají asi 15% plochy katastru. Kdyby se utopicky snížila orná půda na úkor lesa o dobrou polovinu, z 1013 ha na 506,5 ha, zvýšilo by se zastoupení lesní půdy na 45%. A teď si řekněme, jak bylo by krásné, kdyby kolem nás dokola byly lesy – bukové doubravy. Všichni víme o výhodách lesa. To bychom se potom měli, co? Utopie je někdy hezká věc.

Pro drobné vlastníky lesa mám docela dobrý tip. Chtěl bych upozornit na poměrně zajímavý projekt nesoucí název Nízký a střední les jako alternativa hospodaření malých a středních vlastníků lesa. Nízký les jako hospodářský tvar lesa se též nazývá pařezina. Stromy vyrůstají z pařezových nebo kořenových výmladků. Takové větší a vyšší křoví, dalo by se říci. Jinak v minulosti téměř všechny lesy v okolí Šumic. Střední (sdružený) les je potom kombinací lesa nízkého a vysokého. Kdo v tom má stále chaos, ať raději navštíví webové stránky www.nizkyles.cz. Kdo přece jen moc netápe, zajímá ho to a ještě k tomu mu patří kus „bezvýznamného“ leso-lemrouchu a neví si s ním třeba rady, nechť navštíví již zmíněný web (www.nizkyles.cz) nebo se spojí se mnou.

VJ

Sportu zdar – fotbalu zvlášť!

Ne, tímto známým pozdravem Vás zatím nezvu na naše hřiště, ale zvu Vás milí čtenáři našeho zpravodaje na další pokračování začátků šumické kopané.

V minulém čísle jsem se jen stručně zmínil o různých místech, kde se kopávalo dnes už v historické době třicátých let minulého století. Zde bych se ještě rád zastavil v mých, opravdu už dětských, vzpomínkách na události, které v té době probíhaly. Vzpomínám si na původní tok řeky Olšavy, která měla velkou zatáčku v podobě písmene „S“ od postaveného řádku na Podmočidli až po dnešní fotbalové hřiště, samozřejmě nikoliv této podobě. Velmi dobře si vzpomínám na její regulaci, vyrovnaní, čímž zůstaly na obou stranách dvě slepá ramena, která byla postupně zavážena. Nejdříve se zaváželo na Podmočidli, aby voda neškodila obytným chalupám. Po vyrovnaní se kopávalo i zde, místo bylo daleko větší než je v současné době. Na druhé straně mrtvé rameno Olšavy zůstalo několik let v původním stavu a působilo jako jezero, které v zimním období sloužilo jako přírodní kluziště pro všechny děti v okolí i z vesnice. Velkou nelibostí a pohromou pro nás děcka byla těžba ledových ker a odvoz koňským povozem do chladících místností Tlachové hospody, což

nám dětem na nějaký čas přerušilo bruslení.

V létě v době líhnutí žab byl zde každý večer velký a honosný koncert žab, proto byl tento rybník námi nazvaný „Žabinec“. Sloužil zároveň hejnům hus v jejich žízni i očištění, které chovali majitelé Mrtvé uličky i Suchého řádku. Vedle na rovnou plochu se vypouštěla hejna hus, stáda krav i koní k pasení, proto současný název „Výpusta“. Byla taky soukromou výrobnou cihel (vepřovic) a hlavně výborným materiálem (drnů) k obkládání hrobů na vedlejším hřbitově před svátkem Všech svatých.

V roce 1938 vyhlášením mobilizace hodně našich občanů i propagátorů kopané, starší i mladší nastupují do „zelené“ jako záložníci, aby chránili hranice naší republiky před okupací hitlerovského Německa. Bohužel není třeba o tom psát, víme všichni jak to dopadlo. Zrada některých mocností umožnila Říši zabráním našeho pohraničí, později prohlášením Čech a Moravy Protektorátem a Slovensko se stalo samostatným státem. Nastala demobilizace, záložáci se vrací ke svým rodinám a v září příštího roku nastala Druhá světová válka. Naše armáda byla rozpuštěna, čímž byla taky zrušena vojenská povinnost mladých mužů (vojenské odvody), zavíraly se vysoké školy, hlavně bylo zavedeno povinné totální

nasazení některých ročníků na práci do Německa. Tímto však dochází i k větší pospolitosti mužského pohlaví, sílí tlak mladších nadšenců fotbalového míče, aby v obci byl ustanoven organizovaný fotbalový klub, který by byl základem a podmínkou pro přihlášení se do řádné soutěže. Starší přicházejí s radou, mladší nažhavení s chutí o znovu obnovení kopané. A tak v roce 1940 byla v hostinci U Hřibů zorganizována první ustavující schůze, kde byl zvolen první výbor kopané. Nutno však podotknout, že největším iniciátorem tohoto zorganizování byl místní holič Antonín Novák, který rok předtím se přistěhoval do Šumic, pronajal si místnost na holičství u Ulků na Suchém řádku, kde měl výborný přehled mezi svými zákazníky jak o sportovním dění a pohybu v obci, kde měl všechny důležité informace, hlavně o fotbale. Na první schůzi nemohlo být jinak než být zvolen jednatelem fotbalového klubu. Aby byl tento klub oficiálně přihlášen do velké fotbalové rodiny, bylo velmi nutné řádně vykročit k důležitým úpravám a hlavně změnám, které vám přiblížím až zase příště.

Vojtěch Žampach senior

Jubilanti v roce 2008

Nejstarší občané

Hřibová Anděla	Šumice čp.32	97 let
Šustková Marie	Šumice čp. 323	95 let
Kováčová Julie	Šumice čp. 259	95 let
Juřeníková Anna	Šumice čp. 228	94 let
Hasoňová Marie	Šumice čp. 340	94 let
Hurbiš Karel	Šumice čp. 278	91 let

80 let oslaví

Velecký František	Šumice čp. 82
Šmíd Josef	Šumice čp. 283
Tomek Oldřich	Šumice čp. 123
Bublíková Ludmila	Šumice čp. 206
Šojdrová Marie	Šumice čp. 376
Budíková Božena	Šumice čp. 167
Joklová Marie	Šumice čp. 196
Kramná Emílie	Šumice čp. 169
Vaculínová Anežka	Šumice čp. 426
Plášková Vlasta	Šumice čp. 451
Švecová Marie	Šumice čp. 257

Děti narozené v roce 2007

Tobiáš Hrdina	čp.470
Karolína Šebestová	čp.118
Adam Šebesta	čp.118
Amálie Koníčková	čp.128
Sára Kudelová	čp.318
Sofie Miklová	čp.448
Klára Čechová	čp.8
Nicol Volaříková	čp.30
Julie Ježková	čp.32
Daniel Gavenda	čp.92
Marek Dvořáček	čp.2
Patricie Pačinková	čp.517
Jan Gazík	čp.208
Petr Suchánek	čp.417
Ondřej Adámek	čp.345
Veronika Polášková	čp.449
Lukáš Synčák	čp.342
Šimon Synčák	čp.342
Štěpán Mlčoch	čp.44
Michaela Zajícová	čp.237

Úmrtí v roce 2007

Antonie Kutnarová	čp.292
Vlasta Nováková	čp.265
František Maleček	čp.431
Antonín Šejdr	čp.381
Marie Čubíková	čp.5
František Kokoš	čp.200
Jaroslav Jurák	čp.223
Sylva Surá	čp.383
Marie Michalcová	čp.186

Zlatá svatba – 50 let společného manželství oslaví

Manželé Juřeníkoví	sezdání 1.2.1958	Šumice čp. 115
Manželé Vaculíkovi	sezdání 18.4.1958	Šumice čp. 318
Manželé Chmelinovi	sezdání 30.8.1958	Šumice čp. 407
Manželé Urbánkovi	sezdání 13.9.1958	Šumice čp. 234

Masopust 2008, aneb „jen mě holka neopust“

„Masopust byl poslední den před Popeleční středou, po níž následovalo období půstu, kde byl přísný zákaz pořádání jakýchkoliv veselí. Proto se tento den slavil tím, že se pekly koblihy, později milosti, sousedé poseděli při sklence slivovice nebo jabčáku a čekali na masopustní průvod s maškarami. Mezi ně neod-

myslitelně patřil ženich a nevěsta, žid, policajt, voják, komíník, plane-tář, holič, dráteník a další. Vyhrával harmonikář, teprve po roce 1960 se stala součástí průvodu i dechovka.“ Tak popisuje masopust Stručná historie obce Šumice, která byla vydána při příležitosti otevření muzea v naší obci 11. září 2004.

Letošní masopust, nebo chcete-li fašank byl podobný. Veselí vypuklo již od brzkého rána, kdy se do přísá-lí domu kultury začali scházet první maškarníci. Ve svých dvaadvaceti letech jsem se rozhodl, že se k této zábavné menšině přidám také. Rozhodnutí to bylo těžké, ale s podporou kamarádů jde všechno lépe – zvláště, když se jedná o jamajské bobisty.

Chtěl bych zde vyzdvihnout tyto lidi, kteří obětují svůj čas pro přípravu samotné masky, veškerých peripe-tií s tím spojených a posléze po celou fašankovou sobotu chodí od domu k domu, zpívají a baví nezúčastněné. Někteří nahánějí strach těm nejmen-ším, někteří si strach snaží vydobýt. Každopádně se oboustranně baví a to je to nejdůležitější. Od toho tato slav-nost existuje.

Pavel Horalík



Než anděl pozbyl stud

*je názvem knihy Emila Man-
na, který žije v Šumicích. Než
se mi tato kniha dostala do
rukou a měla jsem možnost
ji přečíst, nevěděla jsem, že
v Šumicích žije tak mnoho-
stranně umělecky založená
a kontroverzní osobnost.*

*Bohužel se nám s ním nepo-
dařilo uskutečnit rozhovor.*

*Pokusíme se ho představit
pomocí jeho vlastního emai-
lu, který nám o sobě napsal,
a doufáme, že do budoucna
přineseme i rozhovor s tímto
nevšedním člověkem.*

Emil Mann o sobě ...

Narodil jsem se 11.2.1978 v Uh. Hradišti. Po ZŠ v Šumicích jsem nastoupil na hotelovou školu do Velkého Meziříčí a poté vystudoval školu jazykovou ve Zlíně. Nějakou dobu jsem pracovní strávil v Německu i Anglii, poté jsem se stal zaměstnancem bezpečnostní agentury v UH. Nyní již pátým rokem pracuji jako plavčík v aquaparku v Uh. Brodě. Mezi mé koníčky patří bezpochyby hudba, její tvorba a psaní textů, posilovna a poslední dobou i psaní prózy, čehož je dokladem i

moje novela. Začínal jsem asi jako spousta patnáctiletých, psaním poezie pro opačné pohlaví. Ve druhém ročníku střední školy jsem přičichl ke kytarě a po zvládnutí tří akordů okamžitě začal skládat. Díky ohlasu okolí mě to uchvátilo natolik, že jsem s tím dodnes nepřestal a věřím, že ani nepřestanu. Počátečními dílky byly víceméně zhudebněné „přeslazené“ básničky. Postupem času se obsah mých textů přesunul zčásti na jinou kolej. Někdy se podivuji, jak jsem ve svých počátcích mohl něco takového složit. Už dlouhou dobu se snažím psát věci k zamyšlení, bez fádních a tisíckrát ohraných rýmů. K tomu- to datu mám něco okolo 130 písní a několik rozdělaných, které snad někdy dokončím. Některé vzniknou během půl hodiny a některé nejsem schopen dokončit během pár týdnů. Záleží hodně na náladě a podnětech z okolí. Hotové písně si pomoci kláves a PC sám zkomponuji, nazpívám a vypálím na CD - to je jeden ze způsobů, který může udělat člověka dočasně šťastným. Tvor lidský bude ovšem věčně nespokojený, a tak vymýšlí, jak zajít o krok dál. Stejně tak to bylo i v mém případě a díky tomu vznikla za 3 měsíce občasného psaní moje stosedmistránková kniha. Já sám ji definuji jako novelu o tajemnu, napětí, lidských potřebách a úchylkách, morbidnu, smrti, ale i o dostatku humoru, který píše sám život. Většina obsahu je výplodem mé



fantazie a jen okrajově jsem čerpal ze skutečnosti. Než jsem začal psát, měl jsem jen částečnou vizi určitých situací, které by se v knize měly objevit. Děj se formoval postupně, stejně jako přibývaly postavy. Při psaní jsem se náramně bavil a při určitých pasážích i slzel smíchy, což mi dodávalo elán k dalším nápadům. Podle ohlasů jsem se tímto dílkem trefil do černého a troufám si říct, že čtenář neměl, nebo nebude mít možnost narazit na nudnou stránku. Myslím, že tato kniha obsahuje všechno, co mít má a každý si z ní něco odnese.

Psaní mi šlo jako po másle a po dokončení mohu s klidem konstatovat, že tvorba písní je pro mě mnohem obtížnější záležitostí.

Jestli někdy vznikne nějaké další podobné čtivo, to zatím slíbit nemohu.

Připravila Gabriela Končítíková

UKÁZKA Z KNIHY

Počkej, tady píše o těch andělech. Poslouchej!“ poručil Pralina a já si přisednul blíž, strážice uši na maximum.

Pralina začal kostrbatě překládat odstavec o dvou andělských dvojčatech, z nichž jeden nesl jejich společnou krásu, uržl svému dvojčeti křídla a shodil jej na povrch zemský. Svržený anděl poté bloudil ve skalách, klečel a prosil Boha o pomoc. Když ho Bůh uslyšel, svrhnul jeho nenávislivého soka za ním. Za trest musel klečet na té nejvyšší skále a prosit o odpuštění. Kdykoli se k němu jeho krásné dvojče přiblížilo, obestřel potrestaného anděla kouřový závoj hanby.

Existoval ale ještě další anděl, který se vzepřel Bohu a byl poté uvržen do věčné temnoty. Měl taktéž naprosto totožné dvojče, které vědělo o jeho plánech proti Nejvyššímu, a proto jej svázal provazy úzkosti a zahrabal na pozemském pohřebišti, kde k němu mrtví promlouvali skrze jeho děsivé sny. Díky tomu každou noc trpěl psychickými bolestmi a vysvobozen mohl být jen bytostí, na které byla spáchána podobná křivda. Jejich vzájemné porozumění by změnilo jejich šedivý pozemský život v jedno světlé společné putování dvou andělských smrtelníků.

A pokud by se jednou všechny tyhle čtyři bytosti, bez zloby a zášti společně setkaly a smočily svá těla v místě „Kristova pláče“, vznikla by naprostá rovnováha mezi nebem a peklím, která by se projevila věčnou harmonií pozemského světa.

„To jsem z toho blázen! Je to na mě už moc složité. Měl jsem dost rumu. Místo „Kristova pláče“? Co to je? To jsem nikdy neslyšel,“ vrtěl Pralina nechápavě hlavou, když mi na ušmudlaný papír zapisoval překlad té andělské pohádky.

Měl jsem konečně to, do čeho jsem Pralinu zainteresoval. Doposlechl jsem si zbytek dopisu, který snad mapoval celý Bazakův život, dopil čaj, poděkoval svému dvornímu překladateli a se špinavým Fordem odjížděl zadumaně z vesnice.

Držel jsem v ruce tu polskou báčorku a střídavě koukal na ni a na silnici. Hledal jsem a nacházel neuvěřitelnou souvislost s rozmazaným kamenným andělem na hřbitově, Fenečkou a taky mojí osobou. Trpěl jsem morbidními sny a usínal na pohřebišti, ve kterém ještě přednedávnm ležela manželka pana X. Ovšem úzkost z vidin mě doprovázela i po odhalení a odvezení jejích ostatků. Srdce mi tlouklo o poznání rychleji a rozbušilo se ještě víc, když jsem z rádia zaslechl, že se blíží čtrnáctá hodina. Za chvíli jsem měl stepovat na bazénu, avšak tahle skutečnost mi zamýšlením nějak unikla. Dupnul jsem na plyn a namířil si to přímo do práce. Opozdil jsem se o šest minut. Svedl jsem to na stažené závory a prošlo mi to.



Velikonoce v muzeu

V neděli 23. 3. od 14:00 do 19:00 pořádá muzeum ukázkou pana Gorčíka z Vápenic.

Ten představí pletení košů, metel, tatarů, výrobu vyřezávaných holubiček a jiných výrobků ze dřeva. Výrobky bude možné zakoupit.

V pondělí 24. 3. bude otevřeno v době 10:00 - 12:00 a 14:00 - 16:00 a k vidění budou nové exponáty.

Na vaši účast se těší Muzeum Šumice

Myslivecký ples

V únoru jsem se zúčastnil tradičního mysliveckého plesu. Zavítal jsem nejen za zábavou a poslechem dobré hudby (moderní aranže od dechové kapely Stříbrňanka jsou bez legrace zajímavé), ale též jsem došel ochutnat skvělý guláš. Letos jsem však neochutnal. Místo něho jsem si dal daňčí svíčkou. A opravdu, jazyk se mi rozpouštěl slastní. (Restaurant Maze Gordon Ramsaye hadra.)

Jsou však myslivci jen ten guláš (nebo svíčková) a plesování? Ne, rozhodně ne! Leckdo má kontakt s myslivcem jen na taneční zábavě, když si dá k jídlu zvěřinu nebo když slyší v době lovu střelbu. Přitom mnozí nevědí, jak moc je myslivost nejen pro krajinu důležitá. Je nutno dávat pozor, že myslivec není lesník a naopak; lesník nemusí být vždy myslivec a myslivec nemůže být automaticky

lesník. Minulost je taková, že člověk (zdůrazňuji, že to nebyl jen a jen ten „zlý“ myslivec) neuváženým chováním vystřílel téměř všechny přirozené predátory (rysa, vlka, medvěda), kteří by redukovali zvěř. Není-li zbyte, je potřeba nerovnováhu v přírodě vyvážit. Jsou to myslivci, kteří se obuli do role nikoli predátorů, ale hospodářů zvěře. Bez pravidelných odstřelů by byla zvěř přemnožená a působila by nemalé škody na lesních i nelesních kulturách (bohužel tomu mnohdy tak je). Zvěř by v době zimy neměla strádat. Další povinnosti myslivce je přikrmování zvěře. K tomu se ještě přidává v letním období budování a opravy mysliveckých zařízení (posedy, kazatelny, zničené Emmou, krmelce, slánky atp.). Z dalších důležitých úloh myslivcových patří i vypouštění zvěře, tvorba travních pásů (např. pro dobré životní

podmínky křepelky polní), zakládání úživných políček nebo také sledování výskytu infekčních nemocí, které by mohly být zavlečeny do domácích chovů. Proto bych chtěl zdůraznit, že myslivci nejsou jen zelená uniforma, ples s gulášem, zaslechnutí vzdálené střelby a občasná zpráva v médiích, že kolega myslivec nešťastně zastřelil svého kolegu.

Vilém Jurek



Cestujeme po Evropě

Česká republika a spolu s ní dalších osm států Evropské unie se začlenilo do schengenského prostoru. 21. prosince 2007 byly zrušeny kontroly na společných hranicích již mezi 24 státy rozšířeného Schengenu a na konci března 2008 i na letech v rámci států schengenského prostoru.

SCHENGEN VE ZKRATCE

- Schengenský prostor, zkráceně „Schengen“, je označení pro území, v jehož rámci nejsou na společných hranicích vykonávány hraniční kontroly.

- Odstranění kontrol na hranicích uvnitř Schengenu je kompenzováno vysokou úrovní mezinárodní spolupráce oblastí bezpečnosti a harmonizovanými pravidly pro překračování vnějších hranic, krátkodobý pobyt občanů třetích (tj. nečlenských) zemí, policejní a justiční spolupráci či ochranu osobních údajů.

ČESKO V SCHENGENU

- Vstup ČR do Schengenu znamená ukončení hraničních kontrol na hranicích se sousedními státy.

- Hranice bude možné překračovat i mimo současné hraniční přechody a bez časového omezení.

- Při přejíždění hranic vozidly nebude nutné zastavovat a předkládat cestovní doklady.

- Cestování bez hraničních kontrol bude platit pro všechny druhy vnitřních hranic schengenského prostoru, tj. hranice pozemní, říční, jezerní a vzdušné, což platí pro lety do/ze zemí schengenského prostoru. Rozšířením Schengenu o ČR přestane na pozemních hraničních přechodech působit policie.

- Její přítomnost v příhraničních regionech nicméně zůstane zachována. Část policistů provádějících hraniční kontroly proto posílí jiné složky policie. Policie ČR bude ve spolupráci s policejními složkami sousedních států nadále zajišťovat bezpečnost a veřejný pořádek.

PŘEKRAČOVÁNÍ VNĚJŠÍCH HRANIC

Hraniční kontroly budou prováděny pouze na vnějších hranicích Schengenu podle náročných pravidel závazných pro všechny členské státy.

- Čeští občané, stejně jako ostatní občané EU, Norska, Islandu, Švýcarska a Lichtenštejnska, jsou na těchto hranicích podrobováni pouze minimální kontrole, při které je ověřována totožnost a pravost předložených cestovních dokladů.

- V případě občanů třetích zemí však probíhá důkladná kontrola plnění všech podmínek pro vstup do společného prostoru. Zapojením do Schengenu společně se Slovenskem a Polskem zůstane vnější schengenská hranice zachována v ČR pouze na mezinárodních letištích při letech mimo státy Schengenu.

- Ne všechny státy EU jsou součástí schengenského prostoru, vnější schengenské hranice se proto nacházejí i mezi některými státy EU (Velká Británie, Irsko, Rumunsko a Bulharsko). Součástí schengenského prostoru jsou naopak i některé nečlenské státy EU (Norsko a Island).

VOLNÝ POHYB PŘES VNITŘNÍ HRANICE: ANO, ALE...

- Volnost pohybu osob přes vnitřní hranice schengenského prostoru není absolutní.

- I po zrušení hraničních kontrol je třeba dbát na dodržování pravidel vyplývajících z předpisů daného státu.

- Schengen nijak nemění místní omezení vyplývající z pravidel silničního provozu, ochrany přírody a krajiny či soukromého majetku. Stejně tak se v jednotlivých zemích liší předpisy stanovující např. nejvyšší povolenou rychlost, tolerovanou hladinu alkoholu v krvi při řízení motorových vozidel, lhůty pro hlá-

šení pobytu apod. Při cestování v schengenském prostoru byste proto neměli zapomenout především na následující požadavky:

- být schopni prokázat svou totožnost v případě kontroly ze strany odpovědných orgánů (zejména policie a celníci),

- respektovat omezení pohybu v národních parcích a národních přírodních rezervacích,

- dodržovat místní dopravní omezení,

- řídit se pravidly pro převoz zvířat a věcí.

ZÁKLADNÍ PRAVIDLA PRO CESTOVÁNÍ V SCHENGENU

Cestování s platným dokladem totožnosti

- Vstupem do Schengenu se nic nemění na povinnosti prokázat se v případě potřeby platným cestovním dokladem. Při překračování hranic proto musíte i nadále mít s sebou platný občanský průkaz nebo cestovní pas. Zatímco všechny cestovní pasy jsou platné po dobu v nich uvedenou, platnost občanských průkazů bez strojově čitelné zóny končí v závislosti na datu jejich vydání nejpozději 31. 12. 2008. Bližší informace: www.mvcr.cz

- Pokud cestujete Evropou mimo území EU/Schengenu, potřebujete platný cestovní pas a někdy i vízum. Občanský průkaz občanů EU uznávají pro vstup na své území i Andorra, Lichtenštejnsko, Monako, San Marino, Švýcarsko a Vatikán. Občanské průkazy občanů ČR jednostranně uznává i Chorvatsko. Bližší informace o cestování do zahraničí: www.mzv.cz

Cestování s dětmi

- Povinnost cestovat s platným dokladem totožnosti se vztahuje rovněž na děti mladší 15 let. Tato podmínka nemusí být splněna pouze v případě, že je dítě zapsáno v cestovním dokladu rodiče, který ho na cestě doprovází (od 1. 3. 2008 bude opět v ČR možné nechat zapsat dítě mladší 10 let do cestovního dokladu rodiče či provést úpravu již zapsaných údajů).

• I když je možné nechat zapsat dítě i do občanského průkazu rodiče, z praktických důvodů a kvůli možným komplikacím při cestování v jiných státech se to nedoporučuje.

Řízení vozidel

• K řízení motorového vozidla je obecně třeba český, případně mezinárodní řidičský průkaz, osvědčení o technickém průkazu vozidla, zelená karta a u zapůjčeného vozidla notářsky ověřený dopis o zapůjčení vozidla opatřený překladem. Doporučuje se rovněž sjednání havarijního pojištění vozidla. Bližší informace: www.mdcr.cz

Omezení pro převoz tabákových a alkoholických výrobků

• Nemění se pravidla EU pro volný pohyb zboží v rámci států EU související s jednotným vnitřním trhem a celní unií. tabákové výrobky alkoholické nápoje, 800 cigaret 110 l piva, 400 doutníků 10 l destilátů, 200 doutníků 20 l alkoholizovaného vína, 1 kg tabáku (např. portské nebo sherry), 90 l vína (z toho max. 60 l šumivého vína)

Cestování se zvířaty

• Psi, kočky a fretky musí být pro cestování označeni čitelným tetováním nebo mikročipem a musí mít platné očkování proti vzteklině. Dále pro svého zvířecího miláčka potřebujete pas, který v rámci EU existuje jako jednotný doklad. V ČR je vystavován schválenými soukromými veterinárními lékaři.

Bližší informace: Státní veterinární správa www.svscr.cz

Zdravotní pojištění

• Pokud během pobytu v jiné zemi EU/Schengenu, ve Švýcarsku a Lichtenštejnsku náhle onemocníte, máte nárok na související nezbytnou zdravotní péči na účet své české zdravotní pojišťovny, a to za stejných podmínek jako místní pojištěnci. Musíte však čerpat zdravotní péči ve zdravotnických zařízeních, která jsou financována z veřejných zdrojů.

• Pro uplatnění nároku je vždy nutné se prokázat Evropským průkazem

zdravotního pojištění nebo potvrzením, které jej dočasně nahrazuje.

Bližší informace: Centrum mezinárodních úhrad www.cmu.cz

Převážení zbraní

• Pokud jste oprávněným vlastníkem a držitelem zbraně a chcete ji vzít s sebou přes hranice, musíte si vyřídit evropský zbrojní pas.

• Bude vás opravňovat k cestám po zemích EU se zbraní v něm zapsanou a střelivem odpovídajícím účelu pro její použití, pokud stát, do kterého cestujete nebo přes který cestujete, udělil povolení k cestě s touto zbraní. Konkrétní podmínky se liší dle jednotlivých států. Bližší informace:

www.mvcr.cz

MIMOŘÁDNÁ OPATŘENÍ

Dočasné znovuzavedení kontrol

• I po rozšíření Schengenu budou moci být na hranicích se schengenskými státy ve výjimečných případech dočasně znovu obnoveny hraniční kontroly a povinnost předkládat cestovní doklad při překračování hranic.

• Takové opatření však bude přijato pouze v případě vážného ohrožení vnitřní bezpečnosti nebo veřejného pořádku. Rozsah a trvání obnovených kontrol bude omezen na nejmenší míru nutnou jako reakce na takovou hrozbu.



Fotoreportáž – Masopust 2008



Masopustní průvod v čele se stárkem a stárkou těsně před návštěvou pana starosty na dolním konci obce



Jamajští bobisti na rodném ostrůvku před vjezdem do obce :o)



Vydatný polední oběd – kuřecí vývar a tradiční vepřo, knedlo, zelo



Fašankové veselí před domem Václava Marka v Mrtvé uličce

Fotoreportáž – Orkán Emma 2008



Vyvrácená lípa na Michovci u domu pana Bartoše



Stržená plechová střecha pana Ďurdě na dvorku Juřeníků



Plechová střecha na místním fotbalovém hřišti (Výpusta)



Na Pátém orkán Emma shodila posed.

